

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

یونس نگاه

۰۸ اگست ۲۰۲۱

یونس نگاه

راه کهنه ما را به جای نو نمی برد

جامعه ما نیز زنده و پویاست؛ حتماً درین بیست سال تغییر کرده ایم. آیا این تغییر به مرحله ای رسیده است که منجر به تحول بنیادی شود؟ باید چشم به راه بود و دید که در سال های آینده چه اتفاق می افتد، اما در چند ماه اخیر که امریکا و متحدانش زنجیر طالبان را رها کرده اند، نشانه های تحول بنیادی دیده نشده است.

مردم وقتی بی باورانه دیدند که سایه هیولای امریکا و ناتو دور شد، به ابزار دم دست قدیمی شان چنگ انداختند: قومندانان جهادی و جنگجویان پیری که در جوانی هرکدام طالبی بوده اند.

اسماعیل خان، دوستم، محقق و فرزندان اینان و همگان شان شاید بتوانند برای مدت کوتاه مانع سیل ملخ طالب شوند اما خود آنان بازیگران میدانی می باشند که از دل آن طالب و تجاوز و جنگ داخلی جوشیده بود. با اینان شاید دور تازه ای از همان جنگ های خونبار و روزهای پرنکبت تکرار شود، اما فردای بهتری رقم نخواهد خورد.

هنر اینان تقسیم مردم به خطوط بدوی قومی، زبانی، منطقه ای و مذهبی است که منجر به بسیج مردم ساده دل می شود ولی هیچ روشنی به همراه نمی آورد. زنده شدن اینان درزها را کلان تر، تفرقه ها را تازه تر و جنگ های کهنه را شعله ورتر می کند. در بهترین حال، اینان طالبان را شکست داده برسر تقسیم وطن به جان هم می افتند یا اگر کمی هوشیارتر شده باشند، قبل از کشتن همدیگر برسر بادر مشترکی توافق می کنند و برای ده سال دیگر افغانستان را به سایه یک هیولای تازه "پناه" می دهند.

برای نجات وطن باید نسل نو برخیزند و ابتکار عمل را به دست گیرند. محورهای تازه برای مبارزه ایجاد کنند و میدان را تغییر دهند، ورنه خون آنانی که به سنگر می روند، اندوه آنانی که پشت جبهه می ایستند، و خون جگر کسانی که ضد طالب می نویسند و سخن می گویند به ثمر نخواهد نشست.